

BORONKAY LŐWY

VÁCI ÖREGDIÁKOK HÍRLEVELE

25. szám

2015. február

Jelige: „Lex minimi”

KEDVES BARÁTAIM!

Utolsó hírlevelünkben ismertettem azokat a határozatokat, amelyeket a Boronkay Baráti Kör vezetősége hozott. Mivel ezek többségéhez pénzbeli hozzájárulás szükséges, melyet a Boronkay-Ujvári Alapítvány biztosít, ennek kuratóriuma elé terjesztették a kérést, mely – néhány módosítással – el is fogadta. Ezek:

1) Az Iskolamúzeum eddig összegyűjtött anyagainak leltárba vételére először egy hozzáértő tiszteletdíjas személyt kell találni.

2) Az egykori igazgatók életútjának és tevékenységének felkutatását vállaló személy a *levéltári* kutatásban jártas legyen. Tiszteletdíja az előre megadott konkrét feladatok elvégzéséhez igazodjon.

3) A két jutalmazandó tanuló díjának összege 50-50 ezer Ft legyen.

A kuratórium elégedetten nyugtázta a társadalmi munkában vállalt feladatokban eddig elért eredményeket is. (Pl. kiadványaink fokozottabb propagálása, a tanársírokról készülő adatbázis, az 1965-ben érettségizett osztályaink közös találkozójának szervezése, a tagdíjfizetési morál javulása, az *örökös tagság* cím bevezetése.) Módosítást javasolt két esetben:

4) a „jelentősebb életpályát befutott” egykori tanulóink megszólításában; és

5) nagyobb türelmet a tagdíjfizetést elfelejtőkkel szemben.

A fentiekhez az alábbi részletezést, gondolatokat fűzöm:

1) Az anyag főleg irat jellegű. Ezeket témák szerint kell jegyzékbe venni. Jelenleg ömlesztve tárolják egy kisebb iskolai helyiségben. Nyugdíjas pedagógusra gondol a vezetőség.

2) Ez budapesti iskola, vagy levéltár lehet. Bölcsésznek készülő tanuló, vagy már egyetemista számára ideális munka lehet későbbi szakdolgozat, vagy akár tudományos munka alapjainak megszerzése céljából.

3) Az egyik jutalmazandó a váci DDC pályázatához hasonló feltételekkel (de egy összegben) kapná meg a díjat. A másikat a műszaki munkaközösség javasolná.

4) Egy iskolai kiadvány számára készülné az illető életpályájára visszatekintő leírás. Javasolhat egy osztály-, vagy iskolatárs valamelyik öregdiákunkat, akit az iskola igazgatója hivatalosan felkér egy max. egy oldalas életrajzának megírására.

5) A tagdíjfizetést elfelejtők ezt a lapszámot még megkapják. Sikeres és boldog új esztendő kívánva, üdvözlettel:

Ujvári István

A BBK tiszteletbeli elnöke, szerkesztő

BBK Elnökségi ülés 2014. október 31-én

LEVÉL OLASZORSZÁGBÓL

Jelige:
„Ne veszítsünk el semmit se a múltból.
Csakis a múlttal alkotjuk a jövődöt.”
(Anatole France)

A közelmúltban az alábbi levelet kaptuk Pármából:

„Tisztelt Boronkay Iskola,

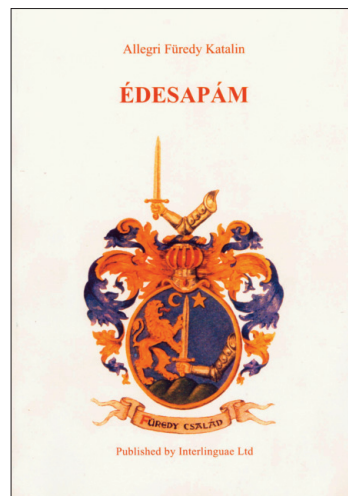
Interneten kutatva bukkantam a Boronkay névre, és nagy érdeklődéssel olvastam a család történetét is, mely komoly kutató munka eredménye lehetett.

Nagymamám Boronkay Gizella volt, sajnos az elődjeiről nincsenek híreim, adataim. Gizella nagymama férje, nagyapám, Füredy László az első világháborúban hősi halált halt, nagymamám egyedül nevelte két fiát, Tibort és Miklóst. Gizella nagymamának két bátyja volt, Gyula és István. Ez utóbbi a háború kezdetéig **Lugoson** volt bírósági alelnök, majd a háború után Budapestre került mint államügyész. Gyermekek nélkül halt meg 56 éves korában. Ez minden, amit a Boronkay családról tudok. Tudom, hogy Nagymamám nezeitte Boronkaynak nevezte magát, tehát Nezette környékén lehettek birtokai.

Önök találnak valami közös vonatkozást Boronkay György történetével?

Engedjék meg, hogy gratuláljak az iskola eredményeihez és kívánjak további jó munkát.

Allegriné Füredy Katalin”

A levélíró, Allegriné Füredy Katalin visszaemlékező könyve

Igazgatónk továbbította a levelet hozzám, és én pontosan megírtam, hogy fennáll a rokonság:

A mi iskolai névadónknak, Boronkay Györgynek az édesapja BORONKAY GYULA (1868–1916) és az édesanyja NEISZER LEONA (1873–1961) volt. (Utóbbi a váci temetőben nyugszik.) A Pármában élő hölgy valóban rokon; ő is írja, hogy nagymamájának két bátyja volt. Nos: az egyiknek, Gyulának a fia a mi Gyuri bácsink. Síremlékét ápolja és minden évben megkoszorúzza a Boronkay Baráti Kör.

Arra, hogy ugyanarról a családról van szó, még egy – topográfiai jellegű – bizonyítékot is találtam: a „mi” Gyuri bácsink egyik unokahúga (Tóth Béláné Kőhalmy Mária) egyik, nekem írt levelét:

„Nagymamám lugosi lány volt, ott élt nővére is, és magam is ott születtem. Anyámat leküldték, mert éppen orosz betörést vártak Munkácson – így valószínűleg nagymamának is könnyebb volt ott világra hozni több gyermekét a családi körben és sokunknak lett így születési helye **Lugos**. Mi még emlékszünk rá, mert évekig jártunk oda nyaralni, s csodálatos családi nyarakat töltöttük együtt.”

Nos: a LUGOS helységneve mindkét levélben előfordul. (Sajnos, Nezette számomra ismeretlen, ebben Töletek is segítséget várok.)
Levelemre – melyet közönséges levélben adtam fel – választ ezidáig nem kaptam.

Ujvári István

A következő rendezvényeinkre hívjuk fel tagjaink figyelmét:

- **2015. február 14-én** (szombaton) 19.00-tól nagy szeretettel várjuk Önöket, családtagjaikat, barátait a Boronkay immár hagyományosan megtartott Alapítványi Báljára.

- **2015. február 19-én** (csütörtökön) 16.00-kor kerül sor az iskola dísztermében a nyugdíjas találkozóra

- **2015. április 25.** (szombaton) a Szent György-napi ünnepség és BBK találkozót tervezett időpontja

- **2015. május 23-án** (szombaton) a 25 éve, azaz az 1990-ben végzett diákjaink részére,

- **2015. május 30-án** (szombaton) pedig az 50 éve 1965-ben végzett diákjainknak szervezzük meg az évfolyam találkozót.

Nyugdíjas találkozó – 2014. február 28.

Kérjük a Boronkay Baráti Kör tagokat,
hogy amennyiben lehetőségük van rá,
az adójuk 1%-ával

a Boronkay-Ujvári Alapítványt támogassák.

Számlaszám: OTP Bank Nyrt.11742094-20172152,

adószám: 18703382-1-13

TÚRÁRA FEL!

Mint ahogy már megszoktuk, idén is számos túrázási lehetőséget kínál iskolánk, *Kaszás Gyula* igazgatóhelyettes szervezésében. Igazán hálásak lehetünk neki, mivel kimozdít bennünket a megszokott és monoton életünkből, élénk tárva a természet szebbnél szebb csodáit.

Persze nem kell megijedni annak, aki nem tartja magát nagy túrázóknak, hiszen erre is gondolva a tanár úr, rövidebb és könnyed túrákat is szervez. Aki viszont elég edzettnek és bevállalósnak tartja magát, próbára teheti képességeit az éjszakai túrán, ami általában decemberben tartunk meg. De biciklis diákjaink se keseredjenek el, hogy ők kimaradnak a jóból. A jobb és szárazabb időkben egy-egy biciklitúra is belekerül a repertoárba, aminek mindig nagyon jó visszhangja van a diákság körében.

Idén eddig iskolánk kis – olykor egészen nagy – csapata már járt Csóványoson, Nagy-Hideg-hegyen, Királyréten és Magas-Taxon

dacolva az időjárással, a sártengerekkel és olykor a gyötrő fáradtságtól. De utólag ezekre már senki sem emlékszik, csak a diadalra, hogy le tudták küzdeni a határaikat és jól teljesítettek. Túráink szerencsére nagy népszerűségnek örvendenek, hiszen nem csak diákok, hanem tanárok és szülők is számtalanszor vesznek rajta részt.

Nem is gondolnánk, hogy egy ilyen alkalom mennyi előnnyel jár – és nem csak a tesi igazolás megszerzésével – hiszen rengeteg új emberrel ismerkedhetünk meg, új barátságokat köthetünk. Megtapasztalhatunk más látásmódokat, bővíthetjük és színesíthetjük ismertünket és nem utolsó sorban megtanulunk a természetben mozogni, iránta egy kicsit alázatosabban viselkedni.

Személy szerint csak biztatni tudok mindenkit, hogy vegyen részt ezeket a túrákon, és ne féljen hívni barátait és ismerőseit, hiszen határtalan élményben fog részesülni.

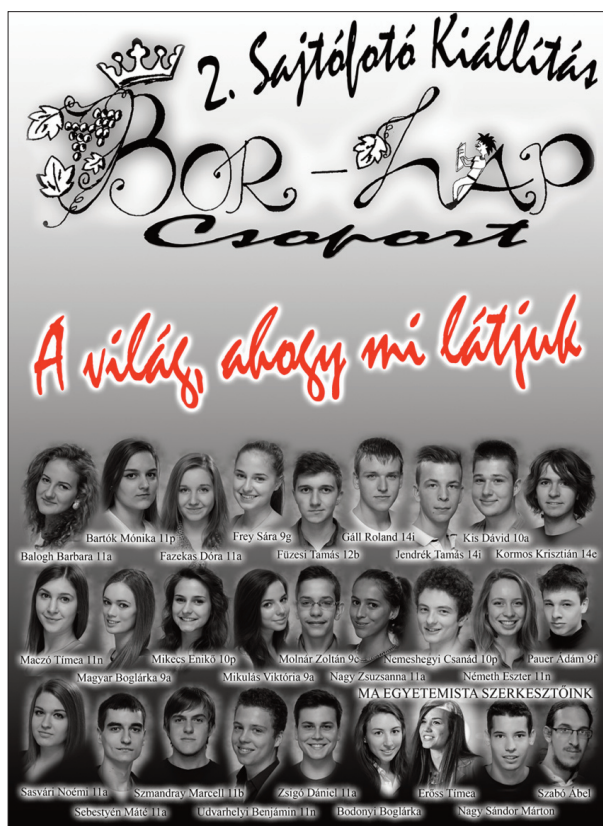
Mikecs Enikő, 10.P

A VILÁG, AHOGY MI LÁTJUK

E címmel nyílt meg 2015. január 16-án a Boronkay történetének 2. Sajtófotó Kiállítása, amelyen 27 borlapos sajtófotós diák állította ki munkáit. A kiállítók 3-3 képpel mutatkoztak be e tárlaton, fotóik mindegyikét most saját válogatásuk alapján ismerhette meg a közönség. A 20 jelenlegi diákunk mellett 3 technikus és 4 egyetemista egykori borlapos is elhozta a fényképeit. A látogatók betekintést nyernek abba, hogy milyen tág világba nézve alkottak képeket a kiállító fotósaink, az iskolánk napi életének részleteit rögzítő fényképeken át a Barcelónától, Floridán átívelő nagyvilág rezdüléseinek lefényképezéséig annyi minden megragadta alkotói képzeletüket.

„Ezekben a képekben nincsen semmi hamisság, modorosság... Életemek, amennyire magam hasonló életkorára visszaemlékszem, legérzékenyebb, legsebezhetőbb, legizgalmasabb periódusában vagytok, s ezekben a most kiállított munkáitokban mertetek ebből valamit megmutatni” – mondta a megnyitó beszédében *Neubauer Rudolf*, az MTVA hivatásos sajtófotósa.

A kiállítást *Mojzes Zsófia* és *Hujbert István* szervezte, a megnyitón felléptek fotós diákjaink is: *Kis Dávid* szavalt, *Németh Eszter* énekelt, *Nemeshegyi Csanád* szaxofonozott. A megnyitó háziasszonya, s egyben a diákújságírók mentora *Szilágyi Erzsébet* volt.

MÉG TART A LENDÜLET

Mint egy menet közben üres sebességi fokozatba tett autó, úgy gurul a Boronkay szekere. Mondhatni, megszokásból érzük el az újabb és újabb eredményeket, pedig a minket körülvevő feltételek már nagyon nem indokolnák.

Lezajlottak az OKTV első fordulói, ahol a korábbi évekhez hasonlóan ismét szép számban jutottak be diákjaink a második fordulóba. Legtöbbször matematikából (22 fő), de figyelemre méltó a biológia 9 fős delegációja is. E mellett az alábbi tantárgyakból vannak képviselőink: fizika, történelem, irodalom, angol nyelv, német nyelv, francia nyelv, informatika programozói, informatika alkalmazói.

Az elismerések sora is folytatódott:

Matosné Gazdag Szilvia a Bolyai Díjas *Pintér Brigitta* felkészítéséért vehetett át elismerést.

Dr. Tóth Eszter „Rátz Tanár Úr” életmű díjban részesült, amely a pedagógus pályájuk vége felé járó tanárok legmagasabb szintű elismerésének számít.

Nagy Pétert választották Pest megyében az „Év Testnevelőjének”, tekintettel a tanítványai által elért országos dobogós helyezések sokaságára.

Az Év Testnevelője – Nagy Péter, az Év Legeredményesebb Középszintű Iskolája a Boronkay (Pajor Ferencné vette át a díjat)

Diákjaink közül *Néder Anita* vehette át a Richter Gedeon cég által alapított elismerést, míg intézményi szinten két sportos díj került iskolánk tulajdonába. Még decemberben a Megyeházán megtartott ünnepség keretén belül vehettük át a „Pest Megye Legeredményesebb Középszintű Iskolája” nevű díjat, immáron zsinórban tizenegyedszer, majd januárban a Magyar Tudományos Akadémia Dísztermében a „Diákolimpiai Versenyek Kiemelkedően Eredményes Iskolája – 2. hely” díjban részesültünk. Ez utóbbihoz 50.000 forintos vásárlási utalvány is társult.

Rendezvényekben sem volt hiány: előadások, kiállítások, ünnepségek, bemutatók sorában a két legjelentősebb a decemberi „nyílt napjaink” és a januári „Szalagavató” voltak. Mindkettő eddigi rekord érdeklődés mellett. A nyílt napi programjainkra közel 800 fő (diák, szülő) volt kíváncsi, s nagyon sok elismerést kaptunk a gördülékeny szervezést és a látványos bemutatókat említve. A szalagavató három előadását pedig több mint 1500 néző tekintette meg a helyszínen, ahol ismételen bizonyosodott diákjaink kreati-

vitása, amely olyan színvonalú előadásokkal párosult, amelyek akár pesti színházakban is bemutatathatók lennének.

Közben azért más területen is zajlottak az események. A tanterület úgy döntött, ismét belevágunk a fenntartóváltás folyamatába. A tavalyi tapasztalatokon okulva ezúttal kizárólag a Baptista Szeretetszolgálattal vettük fel a kapcsolatot, melynek vezetője az a *Szenczy Sándor*, aki 1983-ban érettségizett az iskolánkban. Így a személyes kötődés adott, a hivatalos igénybejelentések a megfelelő helyekre (minisztériumok, KLIK) elmentek. Egyelőre válaszokat sem ők, sem mi nem kaptunk. Ha ez nem sikerülne, akkor valószínűleg a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz (NGM) kerülnénk, de ez sem biztos, mert a szakképzésünk mellett vannak gimnáziumi osztályaink is. Találgatásokba és jóslásokba nem szeretnék bocsátkozni. Egy biztos, mi mindkét képzési típusunkat szeretnénk megtartani, mert azt gondoljuk magunkról, hogy mindkettőt jól csináljuk (ez talán még bizonyítható is). Sőt, azt is gondoljuk, hogy így alkotunk kerek egészet, mert a két képzésünk egymást erősíti. Számszakilag igazolható ugyanis, hogy a szakközepes osztályaink tanulmányi átlageredménye, továbbtanulási aránya és nyelvvizsgáik darabszáma is azóta javul, amióta vannak gimnáziumi osztályok is. És fordítva, a gimnáziumi diákjaink magasan az országos átlag felett választanak műszaki vagy természettudományos felsőoktatási képzéseket, aminek aligha elvitathatóan az iskola szellemisége az oka. Reméljük, a döntéshozók is elfogadják ezeket az érveket, s meghagynak minket „ÉS” típusú iskolának.

Végezetül a február 14-én este megrendezésre kerülő ALAPÍTVÁNYI BÁLUNKRA invitálom olvasóinkat, ahol a jó hangulat mellett támogathatják a mostanában igen fontos költségeket fedező szervezetünket. Jegyek az iskolában, vagy a honlapunkon keresztül is igényelhetők. **Fábián Gábor**

Tanárok tánca a szalagavatóon

Kiadja: Boronkay György Műszaki Szakközépszintű Iskolák Székhelye: 2600 Vác, Németh L. u. 4-6.
Telefon: 27/317-077 e-mail: boronkay@vac.hu
Felelős kiadó: Fábián Gábor
Felelős szerkesztő: Ujvári István
Archívum: <http://boronkay.hu/hirlevelek>
Lapterv, tördelés: Boronkay Arculat Stúdió